॥ ३२ ॥ कांचनमयानांदक्षाणांचूतानांनानावर्णरत्नाव्वितानांवनमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३७ ॥ ३५॥ अग्रीत्रुआग्रच्यनामि ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ गुहायांनिहितंगोपितंगुसंयद्नशानंतपसाअभ्यविद्

भियः॥ ३ ४ ॥ पयस्तिनीनामथरोहिणीनांतथैवान्यानन्डुहोलोकनाथ॥प्रादांनित्यंबाह्मणेभ्यःसुरेशनेहागतस्तेनफलेनचाहं॥ किंचनपाद्पानां ॥ वनंदतानांरलविभूषितानांनचैवतेषामागतोहंफलेन ॥ ३३॥ तुरायणंहिबतमप्यधृष्यमकोधनोकरवंभिश्तोब्दान् ॥ श्तंगवामधश् ३५॥ त्रिशद्ग्रीनहंबह्मजयजंयचनित्यद्।॥ अष्टाभिःसर्वमेषैश्वनरमेषैश्वस्मभिः॥ ३६॥ दश्भित्वश्रित्वश्रोतरेष्टाद्शोतरेः॥ नचैवतेषांदेवेश्क लेनाहमिहागमं॥ ३७॥ सरय्वांबाहुदायांचगंगायामथनैमिषे॥ गवांशातानामयुतमददंनचतेनवै॥ ३८॥ इंद्रणगुत्यंनिहितंबैगुहायांयद्रागेवस्तपसेहाश्य कादशाहैरयजंसदक्षिणे दिंद्दशाहैरश्यमे पैश्वदेव॥ आक्रियणै:षोडश्मिश्वब्रह्मंसोषांफलेनेहनचागतोऽस्मि॥ ३२॥ निष्कैककंठमद्दंयोजनायतंत्रिह्सी वद्त् ॥ जाञ्चल्यमानमुश्नम्लेजसहतसाध्यामासमहेबरेण्य ॥३९॥ ततामेबाह्यणास्तृष्टास्तास्मन्कमंणिसाधिते ॥ सहस्रष्ट्रषयश्चासन्येवैत त्रसमागताः ॥ ४०॥ उक्तसैरासिगच्छत्वंब्रह्मलोक्तिमभो॥ यीतेनोक्तसहस्रणबाह्मणानामहंप्रभो॥ इमंलोकमनुप्रामोमाभूतेचिचारणा॥ ४१॥ कामयथाब गिरथं॥ पूजयामासपूजाहंबिधिहष्टेनकर्मणा॥४३॥ तस्माद्नश्नैयुंकोविप्रान्षुजयनित्यद्।॥विप्राणांवचनात्सर्वपर्बेहचसिध्यति॥**४४॥**वासोभिर**न्ने**मोँ हिहितंविधात्राष्ट्रभेवाच्यंतुमयायथावत् ॥ तपोहिनान्यचानश्नानमनमेम्तेनेनमोस्तेदेववरप्रसीद् ॥ ४२ ॥ भीष्मउवाच इत्युक्तवंत्रव्यातुराजान्सभ :सुरगणेश्वापिक्तोष्याएवहिजाक्तथा॥एतदेवपरंगुत्यमलोभेनसमाचर ॥ ४५॥ । इतिश्रीमहाभारतेअनु॰आनुशासनि संवादेज्यधिकश्ततमोऽध्यायः॥ १०३॥ ॥ थ॥ च्यधिष्ठिरउवाच श्रातायुरुकःश्तवीयंश्वजायते॥ क स्मान्घ्यंतपुरुषाबालाअपिषितामह॥ १॥ आयुष्मान्केनभवतिअत्यायुर्वाषिमानवः॥ केनवालभतेकीतिकेनवालभतेश्रियं॥ २ ॥ तपसाब्रघचयेणजप वाचातम्ब्राहाप्तामह॥ ३॥ केपर्वणिदानयभैत्रह्ममगीरथर्स ानिचैवदिनेदिनेत्यद्दं याह्मणे भिश्वश्रभेनैवेशिकैरपि ॥ श्रमे होमैस्तयौष्यैः॥ कर्मणामनसा

िज्बल्यमानं तच्चाक्यरोषासर्वभोगत्यागात्मकमनशनंसर्वभोगैब्रह्मिणानांसंतर्पणंच साध्यामासमित्यार्षे ॥ ३९ ॥ ४१ ॥ ४१ ॥ ४४ ॥ ४५॥ सतायुरिति॥ १॥ १॥ १॥ = * = इतिअनुसासनपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेन्यधिकशतनमोऽध्यायः ॥ १० ६ ॥ त्आज्ञासीत् उशनत्तंजसाशुक्रस्यब्हेनज